

Arrest

nr. 251 708 van 26 maart 2021
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat G. JORDENS
Wynantsstraat 23
1000 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, op 2 december 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 oktober 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 februari 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 maart 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN, loco advocaat G. JORDENS, en van attaché A. SMIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker dient op 14 oktober 2019 een verzoek om internationale bescherming in. Hij wordt gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS) op 7 september 2020.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 29 oktober 2020 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Salvadoraanse nationaliteit te bezitten en [in] 1983 in San Francisco Chinameca (La Paz) geboren te zijn. U woonde in de Colonia Girasoles in Soyapango (San Salvador). In 2007 trouwde u met

L.N.H.P.(...). Zij woont daar nog steeds, met jullie twee zonen. Jullie hadden een kleine winkel aan huis. Daarnaast had u een job als supervisor van processen in La Fabril Aceite.

In januari 2014 was u te voet onderweg naar huis. In de wijk Guzman, waar de bende 18 aanwezig is. Een van de jongeren achtervolgde u. U kon hem afschudden. De dag erna gebeurde hetzelfde. U kon daar niet meer langs en begon het openbaar vervoer te nemen.

In augustus 2014 stond uw auto aan uw huis. U zag bendeleden op de motorkap zitten. U zei hen van de auto te gaan en zette die binnen. Ze zeiden dat er wel nog problemen zouden komen. Vanaf dat moment begonnen ze u te provoceren.

In december 2014 was uw hond ontsnapt. Toen uw vrouw die ging zoeken heeft een bendelid uw hond geschopt. Uw vrouw zei niets en nam de hond mee naar huis.

In januari 2015 werd een vrouw omgebracht in de wijk Florencia. Jullie hoorden de schoten. De ouders kwamen naar jullie wijk gelopen. Ze stopten aan uw huis, zeiden: "Zien, horen, zwijgen," en liepen verder.

Op 28 februari 2015 keerde u terug naar huis met de wagen, het was donker. Verschillende bendeleden hielden u tegen, ze wilden dat u de lichten van de auto uitschakelde. Als u daar nog een keer reed met de lichten aan, zouden ze u neerschieten. Op dat moment begonnen ze u ook te intimideren. De bendes kwamen langs uw huis, met hun wapen in de hand en keken binnen om te zien wie er allemaal was.

In juni 2016 kwam een bendelid in uw winkel frisdrank vragen. Hij nam het mee en zei later te zullen betalen. Uw winkel is nooit afgeperst geweest. Als uw vrouw hen bediende, betaalden zij wel.

Als u bouwvakkers naar uw huis bracht voor verbouwingen, kwamen de bendeleden langs om te kijken wie er was en wat er gebeurde. Ze waren gewapend en stapten op een provocerende manier. Allemaal om een reactie van u uit te lokken.

In de nacht van 4 op 5 juni 2019 reed u naar huis. Toen u iemand achter u zag lopen remde u. Het was een bendelid, op de vlucht voor de politie. Hij botste tegen uw auto aan en verloor snelheid. Hij vervloekte u. U denkt dat ze hem later opgepakt hebben. Het gaat om een bendelid uit de wijk '22 april'. U had angst dat, indien hij erachter zou komen dat hij gearresteerd is door u, hij zich zou willen wreken op u. U besloot het land te verlaten. U werkte nog tot eind juli.

Indien de bendeleden erachter kwamen dat de wijk waar u vroeger, voor 2008, woonde een wijk van de bende 18 was. Dan zouden ze u vermoorden.

Op 4 oktober 2019 verliet u El Salvador. Een dag later kwam u in België aan. Hier diende u op 14 oktober 2019 een verzoek om internationale bescherming in.

In januari 2020 zag uw vrouw weer bendeleden op de uitkijk staan in de buurt van het huis. U weet niet of de man die tegen uw auto liep erbij was. Ook in januari is een vrouw komen vragen waar u was.

Ter staving van uw verzoek legt u verschillende documenten neer. Uw paspoort, uw identiteitskaart, uw rijbewijs, een factuur van jullie leveranciers, een brief van uw werkgever, nieuws uit verschillende bronnen, een kaartje van Soyapango, een brief van de pastoor en een puntenlijst van de faculteit.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit uw verklaringen blijkt dat u niet aannemelijk hebt gemaakt dat u El Salvador diende te verlaten en/of er niet naar terug zou kunnen keren uit een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève of dat u er een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. U verklaart de dood te vrezen (CGVS, p. 12, punt 101). Als het bendelid dat tegen uw auto liep erachter zou komen dat hij door u gearresteerd werd, dan zou hij zich willen wreken op u (CGVS, p. 11, punt 99). Het gaat om een lid van de bende MS13 uit de kolonie "22 april" (CGVS, p. 7, punt 58 en p. 11, punt 98 en p. 12, punt 107).

Vooreerst dient opgemerkt dat, zelfs al blijkt uit de beschikbare informatie dat de georganiseerde misdaadgroepen actief in El Salvador een grote invloed kunnen uitoefenen op het sociale, economische en politieke leven aldaar en dat deze bendes door sommige bronnen bestempeld worden als een de facto autoriteit, dan nog pogen deze bendes eerder door middel van criminele activiteiten hun economische en territoriale positie te behouden en stellen we vast dat de drijfveer van daden van vervolging veeleer economisch is en geenszins politiek gemotiveerd (cf. COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 15 juli 2019 (beschikbaar op <https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coifocussalvadorsituationsecuritaire20190715.pdf>). Bijgevolg is in verzoeken om internationale bescherming waarbij georganiseerde misdaadbendes betrokken zijn, de reden van de vervolging veelal niet politiek maar puur crimineel en economisch van aard en is er geen band met de Conventie van Genève op basis van (toegeschreven) politieke overtuiging aanwezig. Dit is bijvoorbeeld het geval in situaties van afpersing en vervolging omwille van financiële redenen.

*Ook een band met de Conventie op basis van het behoren tot een sociale groep is in de context van vervolging waarbij georganiseerde misdaadbendes betrokken zijn, niet vanzelfsprekend. Om tot een sociale groep te behoren dient men immers te beantwoorden aan de definitie van een sociale groep zoals weergegeven in artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet. Volgens deze bepaling moet een groep worden geacht een specifieke sociale groep te vormen als leden van de groep een aangeboren kenmerk vertonen of een gemeenschappelijke achtergrond hebben die niet gewijzigd kan worden, of een kenmerk of geloof delen dat voor de identiteit of de morele integriteit van de betrokkenen dermate fundamenteel is, dat van de betrokkenen niet mag worden geëist dat zij dit opgeven, **en** wanneer de groep in het betrokken land een eigen identiteit heeft, omdat zij in haar directe omgeving als afwijkend wordt beschouwd. Aldus is het enkele feit te behoren tot een groep die omwille van geldelijke redenen wordt vervolgd, bijvoorbeeld door middel van afpersing, onvoldoende om als een sociale groep te worden beschouwd in de zin van artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet.*

Voor het incident dat u ertoe aanzette El Salvador te verlaten (CGVS, p. 11, punt 98 en p. 12, punt 104), en in de nacht van 4 op 5 juni 2019 plaatsvond, gebeurden er enkele andere incidenten (CGVS, p. 10-11, punt 89-97). U verklaart in januari 2014 twee dagen op rij gevolgd te zijn geweest door een lid van de bende 18 in een wijk die zij controleren. Nadien wandelde u niet meer door die wijk, u nam het openbaar vervoer. In december 2014 is uw hond ontsnapt, toen uw vrouw die ging zoeken, schopte een van de bendeleden op jullie hond. Uw vrouw zei niets en nam de hond mee naar huis. In januari 2015 stopten enkele bendeleden aan uw huis. Ze zeiden: "Zien, horen, zwijgen." U verklaart dat ze net een moord hadden gepleegd in een andere wijk. In augustus 2014 vroeg u aan enkele bendeleden om niet op de motorkap van uw auto te zitten. Dat gebeurde aan uw huis. U verklaart: "Ze hebben dan hun gewoontjes gebruikt: wat is er hier aan de hand, er zullen nog wel problemen komen, er zal nog bloed vloeien. Ik heb de auto gewoonweg binnengezet en heb alles gesloten (CGVS, p. 10, punt 92)." Op 28 februari 2015 reed u terug naar huis. Verschillende bendeleden hielden u tegen en verplichtten u de lichten van uw wagen uit te zetten. Een van hen zei: "[...] de volgende keer dat je met die lichten naar hier komt dan schieten we je direct neer (CGVS, p. 11, punt 95)." U ging naar huis. In juni 2016 kwam een bendelid frisdrank halen in jullie winkel, u stond op dat moment in de winkel. Hij zei dat hij er later voor zou betalen. U verklaart: "Wanneer mijn vrouw hen bediende vroeg ze hen geld en betaalden zij gewoon. Het was dus een vorm van intimidatie tegen mij (CGVS, p. 11, punt 97)." Toen er bouwvakkers bij u thuis waren, kwamen bendeleden ook langs om te kijken wie er allemaal was en wat er gebeurde. U verklaart: "[...] Steeds gewapend en met brede schouders rondlopend, op een intimiderende manier. Dat was allemaal een provocatie om een reactie van mij uit te lokken tegen hen (CGVS, p. 11, punt 97)." Dit incident situeert u niet exact in de tijd, het vond in elk geval plaats voor het incident van 4 juni 2019.

Deze feiten gebeurden jaren voor uw vertrek. Telkens verstreek er een lange periode vooraleer het volgende incident voorviel. U situeert zo goed als al deze incidenten – het incident met de bouwvakkers situeert u niet in de tijd – tussen augustus 2014 en juni 2016. U vertrok pas in oktober 2019 uit El Salvador. Nergens uit uw verklaringen blijkt dat u als gevolg van deze incidenten verdere problemen

kreeg met MS13 of een andere bende. Deze afzonderlijke incidenten zijn niet voldoende ernstig om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade.

U verklaart dat de bendeleden u na het incident van augustus 2014 begonnen te provoceren en na het incident van 28 februari 2015 begonnen te intimideren. Ze begonnen langs uw huis te komen, met hun wapen in de hand en keken binnen om te zien wie er allemaal was. U concretiseert dit verder niet meer en geeft nergens meer aan waarom zij u persoonlijk zouden willen intimideren. Gezien, zoals reeds opgemerkt, de door u aangehaalde incidenten met lange periodes tussenin gebeurden kan uw stelling dat u sinds 2015 geïntimideerd zou worden weinig overtuigen en geenszins een persoonlijke vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade aantonen. De loutere stelling dat u geïntimideerd zou worden doet deze vaststelling niet teniet.

Het incident van de nacht van 4 op 5 juni is de gebeurtenis die er voor gezorgd heeft dat u het land hebt verlaten (CGVS, p. 11, punt 98 en p. 12, punt 104). U verklaart hierover: "Ik ging in mijn auto met de lichten uit. Ineens zag ik iemand achter mij lopen. Uit reflex rem ik dus, met mijn lichten uit. Het was een bendelid. Hij botst tegen mijn auto aan. De politie zat nog achter hem. Doordat hij tegen mij botst verliest hij dus snelheid. Hij vervloekt mij daar. En ik denk dat ze hem dan later te pakken hebben gekregen want we hebben hem in de buurt niet meer terug gezien (CGVS, p. 11, punt 98)." U verklaart verder: "Dus ik worstelde met die angst, met die onzekerheid, indien hij erachter zou komen dat hij gearresteerd is vanwege mij. Dat hij dan in zekere zin die rekening zou willen vereffenen. Dat hij zich zou willen wreken op mij (CGVS, p. 11, punt 99)." U vermoedt dat de bendeleden u willen vermoorden omdat een van hen is opgepakt omdat hij tegen uw auto liep en daardoor snelheid verloor. Dat is een loutere bewering, u slaagt er niet in die aannemelijk te maken.

Immers dient te worden opgemerkt dat u tot 4 oktober, 4 maanden na het incident, in uw huis bent blijven wonen en dat er na dat incident niets meer is gebeurd (CGVS, p. 14, punt 116-117). "Ik was feitelijk gevangene in eigen huis. Ik kwam enkel buiten om enkele documenten aan te vragen die ik heb meegenomen. Bijvoorbeeld een getuigschrift van de politie, goed gedrag en zeden. Mijn geboorteakte. Mijn strafblad. Dergelijke zaken. Ik zat voor de rest opgesloten om die administratie af te wikkelen. En in de maand juli heb ik ook nog die extra dienst geleverd om mijn opvolger op te leiden, dat was gedurende heel de maand juli (CGVS, p. 14, punt 116)." Hoewel u verklaart gevangene in eigen huis geweest te zijn, kwam u toch voor redelijk wat documenten buiten. Bovendien bleef u tot 30 juli zelfs naar het werk gaan (CGV, p. 8-9, punt 74-75). Dat er in al die maanden, waarin u dus ook buiten kwam, niets meer gebeurd is doet ernstig twijfelen aan uw vluchtmotieven.

Gevraagd waaruit u afleidt dat die mannen naar u op zoek zijn en u willen vermoorden, verklaart u: "Wel, op dat moment heeft de bende van de wijk steeds iemand op de uitkijk staan. Maar omdat de persoon waarmee ik dat probleem had nog ontbrak is er niets ergers gebeurd. Wel nadat hij is teruggekomen, dat was in januari. Toen heeft die vrouw naar mij gevraagd. Toen hebben we het laatste puzzelstukje gelegd. Kijk, ze zijn niet rechtstreeks naar mijn vrouw gekomen om naar mij te vragen. Maar hebben dat via iemand anders gedaan, die vrouw. Zij behoorde niet tot die bende, maar had er hechte banden mee. Ze hebben haar dan gebruikt om naar mij te vragen toen ze iets ging kopen (CGVS, p. 13, punt 112)." U verklaart later dat die vrouw zelf geen banden heeft met de bende, maar haar schoondochter wel (CGVS, p. 13-14, punt 113). Dat een vrouw, die een schoondochter heeft met banden bij de bende, aan uw vrouw vroeg waar u bent, is geenszins een overtuigende indicatie dat de bende MS13 naar u op zoek is, laat staan u wil vermoorden. Dat een taxichauffeur ook eens vroeg waar u bent (CGVS, p. 13, punt 114), is dat evenmin. Behalve die twee mensen die vroegen waar u bent, is er niets meer gebeurd (CGVS, p. 16, punt 123).

Voorts dient te worden opgemerkt dat uw vrouw en kinderen gewoon zijn blijven wonen op de plaats waar u voor uw leven vreest. Uw vrouw woont soms ook bij haar moeder (CGVS, p. 5, punt 42), maar die woont ook in de kolonie Girasoles (CGVS, p. 6, punt 46). Gevraagd waarom u hen daar laat blijven, verklaart u dat het incident van 4 op 5 juni rechtstreeks verband houdt met uzelf. Jullie hebben besloten dat u moest vertrekken omdat "[...] zij mijn vrouw simpelweg betaalden, zij gaf hen een product en zij betaalden. Als ik bij mijn vrouw was gedroegen ze zich normaal. Maar als ik alleen was namen ze hun wapens, laadden ze die ook en liepen ze intimiderend rond en keken ze. Als ik tortilla's ging kopen werd ik met dezelfde situatie geconfronteerd. Telkens als ik ging dan stelden ze zich sterk en dominant op. Als we samen gingen daarentegen dan was er geen vuiltje aan de lucht (CGVS, p. 14, punt 115)." Dat u uw vrouw en kinderen zonder meer in een wijk zouden blijven waar u voor uw leven zou vrezen, is niet aannemelijk, de uitleg die u hier zelf voor geeft kan geenszins overtuigen.

Bovendien weet u zelfs niet of die man die op uw auto botste daadwerkelijk is opgepakt. "Ik ga ervan uit dat ze hem hebben opgepakt, maar ik heb het niet gezien. Waarom stel ik dan toch dat hij is opgepakt: omdat we hem gedurende de tijd daarna dat ik nog thuis was, ik was eigenlijk een gevangene in mijn eigen huis, heb ik hem niet meer gezien (CGVS, p. 13, punt 109)." Daar kan bezwaarlijk uit afgeleid worden dat die man, die blijkbaar door de politie gezocht wordt en zich hoe dan ook beter niet op straat vertoond, is opgepakt. Later verklaart u nog: "Tot januari, toen mijn echtgenote weer de hele groep zag voor ons huis (CGVS, p. 14-15, punt 117)." Gezien uw vrouw niet weet of die man die tegen uw auto liep, bij die groep zit (CGVS, p. 13, punt 110), kan ook die verklaring niet overtuigen.

U verklaart: "Daarnaast onderzoeken die bendeleden echt alles, de wijk waar ik daarvoor woonde, Concepcion Los Planes in San Francisco Chimaneque, die behoort tot 18. Indien ze daarachter kwamen, want ze gingen dat onderzoeken. Dan was ik er geweest. Dan maakten ze me direct af (CGVS, p. 11, punt 100)." U woonde sinds 2008 in Girasoles (CGVS, p. 5, punt 34) en verklaart dat er zelfs nog geen bendeleden waren toen u daar aankwam (CGVS, p. 6-7, punt 52). "Wanneer wij naar daar zijn verhuisd waren er geen bendeleden in die wijk (CGVS, p. 15, punt 119)." Gevraagd waarom u er in al die jaren dan geen problemen kende, stelt u dat de bendeleden die er nu waren, van een nieuwe generatie waren, de kinderen van destijds (CGVS, p. 15, punt 119). Dat is geenszins een overtuigende uitleg. Erop gewezen dat die nieuwe bendeleden u daar dus al die jaren zien wonen en gevraagd waarom zij het belangrijk zouden vinden dat u vele jaren geleden in een wijk van de bende 18 gewoond hebt, kan uw uitleg evenmin overtuigen. U verklaart dat zij een bepaalde manier hebben om personen te onderzoeken. Het gaat om kinderen, maar kinderen van 12-15 jaar hebben moed en durven moorden. Als zij erachter zouden komen dat u vroeger in 18-gebied woonde, zou u problemen krijgen. Ze wachtten op het moment dat u iets zou doen tegen hen, dat hebt u nooit gedaan. Ze bleven u provoceren door hun wapens, intimidaties, praatjes, hun manier van wandelen. U voegt eraan toe dat zij je identiteitskaart vragen om te zien waar je vandaan komt. Maar u had uw identiteitskaart vernieuwd toen u daar kwam wonen (CGVS, p. 15, punt 120). De colonia Girasoles staat er ook als adres op (doc. 2). Bovendien verklaarde u eerder: "[...] De jongeren zijn een permanente aanwezigheid in de wijk. Ze beschouwen ons als inwoners. Wij als inwoners kunnen naar de winkel gaan en terug naar huis, naar de kerk en terug naar huis, naar het werk en terug naar huis (CGVS, p. 6, punt 44)." Het is niet aannemelijk dat u, na daar al bijna 12 jaar te wonen, problemen zou kennen omdat u oorspronkelijk uit een gebied van een andere bende afkomstig was. Uw eigen uitleg hierover is niet overtuigend en doet geen afbreuk aan die vaststelling. U woonde er al die jaren zonder om die reden problemen gekend te hebben. Gezien u Girasoles als adres hebt staan op uw identiteitskaart en zelf verklaarde als inwoner te worden beschouwd, is uw redenering nog opmerkelijker.

De documenten die u neerlegt doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. Uw paspoort, identiteitskaart en rijbewijs kunnen hoogstens uw identiteit aantonen. Die staat hier niet onmiddellijk ter discussie. De factuur van een van uw leveranciers is slecht leesbaar, maar houdt in geen geval betrekking op uw asielmotieven. De brief van uw werkgever kan staven waar u tewerkgesteld was, dat wordt niet betwist. De verschillende nieuwsartikelen die u neerlegt houden geen verband met uw persoonlijke asielmotieven en zijn er niet relevant voor. U legt een kaartje voor van Soyapango waarop de gebieden die de bendes controleren staan. Dat kaartje, dat door een nieuwsmedium is gepubliceerd, kan uw relaas op zich niet herstellen. U legt een brief voor van de kerk om aan te tonen dat u daar animator en catecheseleraar was, dat staat niet ter discussie. Ten slotte legt u uw puntenlijst vanop de faculteit voor, dat is niet relevant voor uw asielmotieven.

Gezien het geheel van de bovenstaande vaststellingen heeft u niet aannemelijk gemaakt El Salvador te hebben verlaten omwille van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of omdat u een reëel risico zou lopen te worden geconfronteerd met de doodstraf of executie, of met foltering, onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Bijgevolg moet u zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet worden geweigerd.

Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, 2009 en HvJ, C-277/11, *M.M. t. Ireland*, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, *Saadi t. Italië*, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, *NA t. Verenigd Koninkrijk*, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de COI Focus El Salvador: *Retour au pays des ressortissants* van 9 januari 2020 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_retour_au_pays_des_ressortissants_20200109.pdf), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit een bevraging van IOM in 2019 gaven terugkeerders aan dat het gebrek aan economische mogelijkheden de hoofdreden was om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 27 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie bij terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders kan leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de informatie van de COI Focus El Salvador: *Situation Sécuritaire* van 15 juli 2019 (beschikbaar op <https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coifocussalvadorsituationsecuritaire20190715.pdf>) blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aan te tonen. Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de COI Focus El Salvador: *Situation Sécuritaire* van 15 juli 2019 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20190715.pdf) en de "UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador" van maart 2016 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html>) in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door georganiseerde misdaadgroepen, de Salvadoraanse politie en de veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is bendegeïntegreerd. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenschappelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drughandel, en afpersing. Dit gemeenschappelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld geïntegreerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Hoewel de situatie in El Salvador zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

In een eerste middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, goedgekeurd bij de wet van 26 juni 1953 (hierna: Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 3 en 13 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: het EVRM), van de artikelen 48, 48/2, 48/3, 48/4, 48/5 en 48/7 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van het redelijkheidsbeginsel en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoeker argumenteert dat de door hem aangevoerde problemen wel degelijk vallen onder het toepassingsgebied van het Vluchtelingenverdrag, op basis van de vervolgingsgrond 'politieke overtuiging' dan wel 'sociale groep'.

Verder laat hij gelden dat de bedreigingen hebben plaatsgevonden in een context van een erge onveilige situatie in het land van herkomst, wegens de activiteiten van verschillende criminele bendes. Hij benadrukt dat El Salvador op de lijst staat van de gevaarlijkste staten ter wereld en verwijst hiertoe naar landeninformatie. Tevens haalt hij de risicoprofielen aan die door bendes kunnen worden geïntegreerd, waaronder Salvadoranen die terugkeren uit het buitenland. Hij stelt ook dat verschillende bronnen getuigen van de onmogelijkheid van de Salvadoraanse autoriteiten om hun burgers te beschermen tegen de criminele bendes.

In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 1 tot 4 en 41 van de Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie, van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 1, 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van het redelijkheidsbeginsel en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Hij wijst er enerzijds op dat volgens UNHCR het bestaan van vervolging in het verleden geen noodzakelijke voorwaarde is voor het verlenen van internationale bescherming, anderzijds dat hij duidelijk heeft uitgelegd dat hij tussen juni 2016 en juni 2019 geen andere problemen heeft ondervonden gezien hij in die periode studeerde; hij was 's morgens vroeg weg en 's avonds laat thuis. Hij herhaalt dat toen het gearresteerde bendelid zijn auto raakte, deze man naar hem keek, hem herkende, beledigde en bedreigde. Hij werd dus wel degelijk geïdentificeerd door deze man die vervolgens door de politie werd gearresteerd.

Waar hem wordt verweten dat hij vier maanden na het incident in zijn huis is blijven wonen en hij geen verdere problemen heeft gekend, repliceert verzoeker als volgt:

“De verzoeker legt uit dat onmiddellijk na het incident van de nacht van 4 op 5 juni 2019, de nieuwe President Bukele die op 1 juni 2019 werd aangetreden, een gewelddadig militair optreden tegen gewapende benden op het platteland heeft gelanceerd. In juni 2019 verhuisden dus veel bendeleden daarom van het platteland - met name van het dorp waar verzoeker woonde - naar de steden, wat verklaart waarom hij niet onmiddellijk na het incident van 4 op 5 juni problemen ondervond.

De verzoeker herhaalt er verder aan dat hij het Salvadoraanse grondgebied op 11 augustus 2019 zou moeten verlaten, maar dat hij vanwege de reisbeperkingen waaraan hij vanwege de moeder van zijn kinderen was onderworpen, het grondgebied uiteindelijk pas in oktober kon verlaten (NPO, p. 16).”

Waar de verwerende partij opmerkt dat het feit dat een dame wiens schoondochter een bendelid is en een taxichauffeur verzoekers echtgenote heeft gevraagd waar hij was, geenszins een overtuigende indicatie is dat de bende naar hem op zoek is, werpt verzoeker op dat deze personen geen enkele band hebben met hem en in feite geen reden hadden om naar hem te vragen, behalve om als tussenpersoon voor de bendeleden op te treden.

Dat zijn vrouw en kinderen zijn blijven wonen op de plaats waar hij voor zijn leven vreest, hoeft volgens verzoeker niet te verbazen nu het hij is die persoonlijk en individueel het doelwit was van de bende. Hij volhardt in dit verband in zijn verklaringen zoals afgelegd bij het CGVS. Hij stelt nog dat zijn vrouw er geboren is en altijd in deze buurt heeft gewoond, in tegenstelling tot zichzelf, wiens aankomst in de buurt slecht werd ervaren.

Hij legt verder uit dat hij geen materiële bewijzen heeft van de arrestatie van deze persoon, maar hij is er, net als alle bewoners van de buurt, van overtuigd dat deze man inderdaad werd gearresteerd omdat hij, sinds hij hem met zijn auto heeft aangereden, hem nooit meer in de buurt heeft gezien.

Verzoeker is het ook oneens met de gedane analyse van de commissaris-generaal waar hij oordeelt dat het niet aannemelijk is dat verzoeker na daar al bijna 12 jaar te wonen, problemen zou kennen omdat hij oorspronkelijk uit een gebied van een andere bende afkomstig was. Hij betoogt: *“Hij legde uit dat hij in 2008 in deze buurt aankwam (NPO, p. 5). Er was op dat moment geen probleem met benden in die buurt en daarom besloot hij erheen te verhuizen. Het was rond 2012-2013 dat criminele benden begonnen te groeien in die buurt (NPO, p. 15). Zoals hierboven vermeld, is de verzoeker tussen januari 2014 en juni 2016 op verschillende problemen gestuit. Tussen juni 2016 en juni 2019 is de situatie gekalmeerd omdat de verzoeker op de universiteit zat en dus zeer zelden in het gebied was. In juni 2019, kende de verzoeker zijn laatste ernstigere probleem, wat hem ervan overtuigde om El Salvador te ontvluchten omdat zijn leven in gevaar was. Gezien deze verklaringen, is het consistent dat verzoeker niet ervoor werd vervolgd.”*

Wat betreft de veiligheidssituatie in El Salvador gaat hij niet akkoord met de gedane analyse in de bestreden beslissing. Hij verwijst naar dezelfde informatie waarop deze analyse is gebaseerd: *“De COI Focus « Salvador - Situation sécuritaire » van 15 juli 2019 vermeldt een « niveau van geweld dat gelijk is aan of hoger is dan het niveau dat wordt aangetroffen in door conflicten getroffen landen », een « wijdverbreid geweld », een geweld dat « de drempel van een gewapend conflict » bereikt, een « gewapend conflict met lage intensiteit » en « een situatie van algemeen geweld ».”*

Er worden geen stukken gevoegd ter ondersteuning van het verzoekschrift.

3. Aanvullende nota

De verwerende partij maakt op 5 maart 2021 overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota over, waarin een evaluatie van de actuele situatie in El Salvador wordt gemaakt. Zij verwijst hierbij naar:

- COI Focus *“El Salvador: Retour au pays des ressortissants”* van 17 december 2020;
- COI Focus *“El Salvador: Situation sécuritaire”* van 12 oktober 2020;
- UNHCR *“Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador”* van maart 2016.

4. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 en artikel 48/4, a) en b) van de Vreemdelingenwet

4.1. Verzoeker vreest in geval van terugkeer naar El Salvador te worden vermoord door bendeleden van de bende Mara Salvatrucha (hierna: MS-13). Een bendelid van MS-13 liep, op de vlucht voor de politie, tegen verzoekers auto, verloor zo snelheid en kon daarop worden gearresteerd. Als het bendelid dat tegen zijn auto liep, te weten zou komen dat hij omwille van verzoeker werd gearresteerd, dan vreest verzoeker dat dit bendelid zich op hem zou willen wreken.

4.2. Met betrekking tot de verschillende documenten die verzoeker in het kader van zijn beschermingsverzoek heeft voorgelegd (AD CGVS, map met documenten), wijst de Raad op wat volgt.

Verzoekers paspoort, identiteitskaart en rijbewijs hebben betrekking op zijn persoonsgegevens. De factuur van een van zijn leveranciers, de brief van zijn werkgever en de puntenlijst vanop de faculteit, houden verband met verzoekers beroepsactiviteiten en studies. De brief van de kerk toont aan dat verzoeker daar animator en catecheseleraar was. Deze elementen worden hier op zich niet betwist. Er kan uit deze documenten evenwel geen enkele informatie worden afgeleid met betrekking tot verzoekers persoonlijke problemen.

De verschillende nieuwsartikelen en het kaartje van Soyapango waarop de gebieden staan die de bendes controleren, kaderen binnen een algemene bende-problematiek in El Salvador en meer in het bijzonder in Soyapango. De commissaris-generaal en de Raad betwisten noch ontkennen dat delen van El Salvador worden geteisterd door een hoge graad van crimineel geweld, en dat Soyapango criminaliteit kent en gevaarlijk kan zijn. Deze algemene landeninformatie heeft evenwel geen betrekking op verzoekers persoonlijke situatie en volstaat dan ook niet om aan te tonen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst daadwerkelijk persoonlijk zou worden geviséerd of vervolgd door MS-13. Verzoeker moet dit individueel en concreet aannemelijk maken.

Bijgevolg moet worden nagegaan of de verklaringen van verzoeker voldoende consistent, gedetailleerd, specifiek en aannemelijk zijn, opdat de relevante elementen van zijn vluchtrelaas, in het licht van de relevante informatie in verband met zijn land van herkomst en in samenhang met de voorgelegde documenten, als geloofwaardig kunnen worden beschouwd.

4.3. Uit de objectieve landeninformatie die door beide partijen ter beschikking wordt gesteld, blijkt dat er in El Salvador verschillende bendes actief zijn die een grote invloed uitoefenen op het dagelijkse leven in de wijken waar ze territoriale controle hebben. De bendes zijn goed georganiseerd, kennen een hiërarchische structuur en hun criminele activiteiten zijn divers. Zo is afpersing een veelvoorkomende praktijk en maken zij zich verder schuldig aan bedreigingen, moordaanslagen, diverse (seksuele) geweldplegingen en gedwongen rekrutering. Uit de landeninformatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid en bijzonder ernstig is waardoor het land momenteel wordt beschouwd als één van de gevaarlijkste ter wereld (COI Focus “*El Salvador: Situation sécuritaire*” van 12 oktober 2020, p. 6; UNHCR guidelines).

Het aanwezige geweld komt voort uit interne afrekeningen tussen rivaliserende bendes en uit confrontaties tussen de bendes en de Salvadoraanse veiligheidsdiensten en politie. De bendes viseren andere bendes, terwijl de overheid tracht op te treden tegen de criminele groeperingen, met wisselend succes (COI Focus 12 oktober 2020, p. 6-9).

De bendes viseren ook burgers met een welbepaald profiel. Uit de landeninformatie blijken een aantal potentiële risicoprofielen die slachtoffer kunnen worden van geweld zoals: personen die zich verzetten tegen het gezag van de bendes of de benderegels overtreden (bv. tegen rekrutering), personen van wie wordt vermeend dat zij een bendelid zijn, LGBT-personen, inheemse volkeren, personen die slachtoffer kunnen worden van afpersing (bv. bepaalde beroepsgroepen), informanten, getuigen en slachtoffers van misdaden begaan door bendes en bepaalde beroepen zoals journalisten, mensenrechtenverdedigers, gemeenschapsleiders, onderwijzers, (ex-)politiemensen en (ex-)militairen, rechters, officieren van justitie en advocaten en familieleden van de voorgaande risicoprofielen (COI Focus 12 oktober 2020, p. 14-24; UNHCR guidelines, p. 28 e.v.).

De Raad herinnert er evenwel aan dat het loutere gegeven dat een verzoeker onder een bepaald profiel valt, in tegenstelling tot wat verzoeker beweert, op zich niet volstaat om een nood aan internationale bescherming vast te stellen. De beoordeling van het risico is immers afhankelijk van de individuele omstandigheden van de zaak, zoals in de richtlijnen van UNHCR zelf wordt onderkend (“*may be in need of (...) protection (...) depending on the circumstances of the individual case*”).

Het is aan een verzoeker om op individuele en concrete wijze aannemelijk te maken dat hij omwille van een bepaald profiel dreigt te worden vervolgd bij een terugkeer naar El Salvador. Bij de beoordeling of er een redelijke mate van waarschijnlijkheid bestaat dat verzoeker zal worden blootgesteld aan vervolging of ernstige schade bij terugkeer naar zijn land van herkomst, moeten deze individuele en concrete omstandigheden worden beoordeeld en afgewogen in het licht van de algemene omstandigheden in El Salvador.

Zoals hierna zal blijken, blijft verzoeker evenwel in gebreke om een actueel, individueel en persoonlijk risico aannemelijk te maken.

4.4. Verzoeker verklaart dat hij El Salvador heeft verlaten omwille van een incident dat zou hebben plaatsgevonden in de nacht van 4 op 5 juni. Hij verklaart hierover: *“Ik ging in mijn auto met de lichten uit. Ineens zag ik iemand achter mij lopen. Uit reflex rem ik dus, met mijn lichten uit. Het was een bendelid. Hij botst tegen mijn auto aan. De politie zat nog achter hem. Doordat hij tegen mij botst verliest hij dus snelheid. Hij vervloekt mij daar. En ik denk dat ze hem dan later te pakken hebben gekregen want we hebben hem in de buurt niet meer terug gezien.”* Hij verklaart verder: *“Dus ik worstelde met die angst, met die onzekerheid, indien hij erachter zou komen dat hij gearresteerd is vanwege mij. Dat hij dan in zekere zin die rekening zou willen vereffenen. Dat hij zich zou willen wreken op mij”* (notities persoonlijk onderhoud, p. 11). Verzoeker vermoedt dat de bendeleden hem willen vermoorden omdat een van hen is opgepakt nadat hij tegen verzoekers auto liep en daardoor snelheid verloor. Om volgende redenen hecht de Raad hieraan geen geloof.

Vooreerst moet opgemerkt dat verzoeker tot 4 oktober, vier maanden na het incident, op hetzelfde adres is blijven wonen. Hoewel hij stelt dat hij een gevangene was in zijn eigen huis, blijkt uit zijn verklaringen dat hij toch voor redelijk wat documenten buiten kwam en nog tot 30 juli, twee maanden na het incident, naar zijn werk bleef gaan (notities persoonlijk onderhoud, p. 8-9, 14). Verzoeker leidde dus geen ondergedoken leven. Dergelijke houding stemt niet overeen met de door hem beweerde vrees en relativeert zijn nood aan internationale bescherming. Indien verzoeker zich daadwerkelijk bedreigd voelde, kan immers redelijkerwijs worden verwacht dat hij iets zou hebben ondernomen om zich veilig te stellen. Dat hij daarentegen kennelijk gewoon op dezelfde plaats bleef wonen, valt hiermee moeilijk te rijmen. De bewering dat zijn ex-partner voor een reisbeperking heeft gezorgd waardoor hij het land niet eerder dan oktober kon verlaten (notities persoonlijk onderhoud, p. 16), doet hieraan geen afbreuk. Verder blijkt uit zijn verklaringen dat er in die periode niets meer is gebeurd (notities persoonlijk onderhoud, p.14). Dit is totaal niet in overeenstemming te brengen met zijn bewering te vrezen voor zijn leven omdat een bendelid door zijn toedoen is opgepakt. De in het verzoekschrift ontwikkelde argumentatie dat na het incident de nieuwe president Bukele een gewelddadig optreden tegen gewapende benden op het platteland heeft gelanceerd en in juni 2019 veel bendeleden verhuisden naar de steden, wat moet verklaren waarom hij niet onmiddellijk problemen ondervond, kan niet worden aangenomen. Verzoeker brengt geen informatie bij die deze beweerde leegloop van bendeleden uit Soyapango ondersteunt. Integendeel, uit de informatie bijgebracht door verwerende partij blijkt dat MS-13 (nog steeds) sterk ingeburgerd is in alle afdelingen, zowel in stedelijke als landelijke gebieden (COI Focus 12 oktober 2020, p. 11). Bovendien maakt Soyapango deel uit van het grootstedelijk gebied rond de stad San Salvador, zodat het argument in verzoekers geval niet dienstig is (COI Focus *“El Salvador: situation sécuritaire”* van 12 oktober 2020, p. 11).

Verzoekers vrouw en kinderen zijn daarenboven gewoon blijven wonen in de wijk (colonia) Girasoles in Soyapango en ondervinden nergens problemen (notities persoonlijk onderhoud, p. 13-14). De uitleg dat hij het persoonlijk en individueel doelwit was van deze bende, overtuigt niet. Gelet op hun reputatie en gewelddadig optreden zoals deze blijken uit de beschikbare landeninformatie, is het niet aannemelijk dat ze zijn vrouw niet zouden hebben benaderd mochten ze werkelijk menen dat verzoeker verantwoordelijk was voor de arrestatie van een van hen. Dat zijn vrouw geboren is in die colonia en altijd in deze buurt heeft gewoond, doet hieraan geen afbreuk.

Verzoeker verklaart dan wel dat de bendeleden in januari bij zijn vrouw onrechtstreeks naar hem zijn komen vragen, maar blijft steken in loutere veronderstellingen. Gevraagd waaruit hij afleidt dat die mannen naar hem op zoek zijn en hem willen vermoorden, verklaart hij: *“Wel, op dat moment heeft de bende van de wijk steeds iemand op de uitkijk staan. Maar omdat de persoon waarmee ik dat probleem had nog ontbrak is er niets ergers gebeurd. Wel nadat hij is teruggekomen, dat was in januari. Toen heeft die vrouw naar mij gevraagd. Toen hebben we het laatste puzzelstukje gelegd. Kijk, ze zijn niet rechtstreeks naar mijn vrouw gekomen om naar mij te vragen. Maar hebben dat via iemand anders gedaan, die vrouw. Zij behoorde niet tot die bende, maar had er hechte banden mee. Ze hebben haar dan gebruikt om naar mij te vragen toen ze iets ging kopen.”* (notities persoonlijk onderhoud, p. 13). Hij verklaart later dat die vrouw zelf geen banden heeft met de bende, maar haar schoondochter wel (notities persoonlijk onderhoud, p. 13-14). Dat een vrouw, die een schoondochter heeft met banden bij de bende, aan zijn vrouw vroeg waar hij is, vormt geenszins een overtuigende indicatie dat de bende MS-13 naar verzoeker op zoek is, laat staan hem wil vermoorden. De bewering dat een taxichauffeur ook eens vroeg waar hij is (notities persoonlijk onderhoud, p. 14), evenmin. Behalve die twee mensen die vroegen waar verzoeker is, is er niets meer gebeurd (notities persoonlijk onderhoud, p. 16).

Verder weet verzoeker zelfs niet of de man die op zijn auto botste daadwerkelijk is opgepakt. Hij verklaart in dit verband: *“Ik ga ervan uit dat ze hem hebben opgepakt, maar ik heb het niet gezien. Waarom stel ik dan toch dat hij is opgepakt: omdat we hem gedurende de tijd daarna dat ik nog thuis was, ik was eigenlijk een gevangene in mijn eigen huis, heb ik hem niet meer gezien”* (notities persoonlijk onderhoud, p. 13). Zoals de commissaris-generaal terecht opmerkt, kan daar bezwaarlijk uit worden afgeleid dat die man, die blijkbaar door de politie wordt gezocht en zich hoe dan ook beter niet op straat vertoont, is opgepakt. Later verklaart verzoeker nog: *“Tot januari, toen mijn echtgenote weer de hele groep zag voor ons huis”* (notities persoonlijk onderhoud, p. 14-15). Gezien zijn vrouw niet weet welk bendelid tegen verzoekers auto liep daar verzoeker zijn naam niet kende (notities persoonlijk onderhoud, p. 13), kan ook die verklaring niet overtuigen.

Alles samengenomen hecht de Raad geen geloof aan de bewering van verzoeker dat bendeleden van MS-13 hem zouden willen vermoorden omdat een van hen is opgepakt doordat hij tegen zijn auto liep.

4.5. De commissaris-generaal en de Raad betwisten noch ontkennen dat delen van El Salvador worden geteisterd door een hoge graad van crimineel geweld, en dat Soyapango, waar verzoeker verbleef, criminaliteit kent en gevaarlijk kan zijn. Verzoeker beschrijft inderdaad verschillende gebeurtenissen die zich over de jaren heen voordeden in zijn colonia en die de aanwezigheid van bendeleden bevestigen, maar dit is op zich niet voldoende om een persoonlijke en gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op ernstige schade aannemelijk te maken nu hij op geen enkel moment aantoonbaar dat hij hierdoor persoonlijk ernstige problemen ondervond (notities persoonlijk onderhoud, p. 10-11).

Om de situatie te schetsen, haalt verzoeker de volgende gebeurtenissen aan. In januari 2014 werd hij twee dagen op rij gevolgd door een lid van de bende Barrio 18 in een wijk die zij controleren; nadien wandelde hij niet meer door die wijk en nam hij het openbaar vervoer. In december 2014 is verzoekers hond ontsnapt. Toen zijn vrouw die ging zoeken, schopte een van de bendeleden op hun hond. Zijn vrouw zei niets en nam de hond mee naar huis. In januari 2015 stopten enkele bendeleden aan hun huis. Ze zeiden: *“Zien, horen, zwijgen.”* Verzoeker verklaart dat ze net een moord hadden gepleegd in een andere wijk. In augustus 2014 vroeg verzoeker aan enkele bendeleden om niet op de motorkap van zijn auto te zitten. Dat gebeurde aan zijn huis. Hij verklaart: *“Ze hebben dan hun gewoonlijke bewoordingen gebruikt: wat is er hier aan de hand, er zullen nog wel problemen komen, er zal nog bloed vloeien. Ik heb de auto gewoonweg binnengezet en heb alles gesloten.”* (notities persoonlijk onderhoud, p. 10). Op 28 februari 2015 reed verzoeker terug naar huis. Verschillende bendeleden hielden hem tegen en verplichtten hem de lichten van zijn wagen uit te zetten. Een van hen zei: *“[...] de volgende keer dat je met die lichten naar hier komt dan schieten we je direct neer.”* (notities persoonlijk onderhoud, p. 11). Verzoeker ging naar huis. In juni 2016 kwam een bendelid frisdrank halen in hun winkel en zei dat hij er later voor zou betalen (notities persoonlijk onderhoud, p. 11). Toen er bouwvakkers bij hen thuis waren, kwamen bendeleden ook langs om te kijken wie er allemaal was en wat er gebeurde. Hij verklaart: *“Steeds gewapend en met brede schouders rondlopend, op een intimiderende manier. Dat was allemaal een provocatie om een reactie van mij uit te lokken tegen hen”* (notities persoonlijk onderhoud, p. 11). Dit incident situeert verzoeker niet exact in de tijd, het vond in elk geval plaats voor het incident van 4 juni 2019.

Deze feiten zijn één voor één losstaande incidenten en tonen enkel aan dat een groot deel van het openbaar leven in El Salvador door de bendes wordt gecontroleerd, iets wat noch door de commissaris-generaal noch door de Raad wordt betwist. Nergens uit zijn verklaringen blijkt dat verzoeker als gevolg van deze incidenten verdere problemen kreeg met MS-13 of een andere bende. De Raad wijst erop dat het in deze afzonderlijke gevallen gaat om louter gemeenrechtelijke feiten die kaderen in de algemene veiligheidssituatie die El Salvador kenmerkt en die betreurenswaardig zijn maar die, zelfs als ze cumulatief worden gezien, niet voldoende ernstig zijn om een nood aan internationale bescherming vast te stellen.

4.6. In de mate dat verzoeker voorhoudt dat hij problemen zou kennen omdat hij oorspronkelijk uit een gebied van een andere bende afkomstig was, namelijk Concepcion Los Planes in San Francisco Chimaneque, gecontroleerd door Barrio 18, kan hij niet zomaar worden gevolgd.

Verzoeker woonde sinds 2008 in de colonia Girasoles en verklaart dat er zelfs nog geen bendeleden waren toen hij daar aankwam (notities persoonlijk onderhoud, p. 5, 6-7, 15). Gevraagd waarom hij er in al die jaren dan geen problemen kende, stelt verzoeker dat de bendeleden die er nu waren van een nieuwe generatie waren, de kinderen van destijds (notities persoonlijk onderhoud, p. 15). Het is dan ook niet aannemelijk dat deze nieuwe bendeleden, die verzoeker daar altijd al hebben zien wonen, zouden hebben geweten dat hij vele jaren geleden heeft gewoond in een wijk van de Barrio 18 en hem daarom

zouden viseren. Verzoeker toont evenmin aan dat zij dit alsnog zouden te weten komen. Hij verklaart dat zij een bepaalde manier hebben om personen te onderzoeken; ze wachtten op het moment dat hij iets zou doen tegen hen, hetgeen hij nooit heeft gedaan. Ze bleven hem provoceren door hun wapens, intimidaties, praatjes, hun manier van wandelen. Verzoeker voegt eraan toe dat zij identiteitskaarten vragen om te zien waar iemand vandaan komt. Maar verzoeker had zijn identiteitskaart vernieuwd toen hij daar kwam wonen (notities persoonlijk onderhoud, p. 15). De colonia Girasoles staat er ook als adres op (AD CGVS, map met documenten, doc. 2). Bovendien verklaarde verzoeker eerder: *“De jongeren zijn een permanente aanwezigheid in de wijk. Ze beschouwen ons als inwoners. Wij als inwoners kunnen naar de winkel gaan en terug naar huis, naar de kerk en terug naar huis, naar het werk en terug naar huis”* (notities persoonlijk onderhoud, p. 6). Verzoeker maakt niet aannemelijk dat hij, na daar al bijna 12 jaar te hebben gewoond, problemen zou kennen omdat hij oorspronkelijk uit een gebied van een andere bende afkomstig was. Hij woonde er al die jaren zonder om die reden problemen te hebben gekend. Verzoeker heeft de colonia Girasoles als adres op zijn identiteitskaart staan en verklaarde zelf dat hij als inwoner werd beschouwd.

4.7. De Raad stelt vast dat verzoeker in zijn verzoekschrift niet verder komt dan het louter volharden in en herhalen van zijn eerder afgelegde verklaringen, en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekkingen door de commissaris-generaal, hetgeen echter bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee hij dan ook niet vermog voormelde bevindingen te ontkrachten.

Het geheel aan documenten en verzoekers verklaringen in acht genomen en gezien in hun onderlinge samenhang, alsook verzoekers individuele omstandigheden in acht genomen en cumulatief beoordeeld en afgewogen in het licht van de beschikbare landeninformatie over El Salvador, oordeelt de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, dat verzoeker er niet in slaagt om een vrees voor vervolging aannemelijk te maken en evenmin om zwaarwegende gronden aannemelijk te maken dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade.

4.8. De opmerking van verzoeker dat uit beschikbare informatie blijkt dat de Salvadoraanse autoriteiten ofwel niet in staat zijn ofwel niet bereid zijn om een daadwerkelijke bescherming te bieden aan de personen die slachtoffer zijn van de bendes, doet aan het voorgaande geen afbreuk. Bovendien wordt nergens in de bestreden beslissing gesteld dat verzoeker een beroep zou kunnen doen op de Salvadoraanse autoriteiten voor de problemen met bendeleden in zijn regio van herkomst, waardoor dit argument elke feitelijke grondslag mist.

4.9. Voor wat betreft de situatie van Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland, wijst de Raad op wat volgt.

Op basis van de voorliggende landeninformatie, in het bijzonder de COI Focus *“El Salvador: Retour au pays des ressortissants”* van 17 december 2020, kan niet worden aangenomen dat iedere terugkerende Salvadoraan enkel en alleen door deze terugkeer een risico loopt op vervolging dan wel een reëel risico om ernstige schade te ondergaan in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. De terugkeer naar El Salvador blijkt immers een complex gegeven dat door vele factoren wordt beïnvloed waaronder uiteraard het profiel van de verzoeker om internationale bescherming zelf, de achterliggende redenen van zijn vertrek en de duur van het verblijf in het buitenland en het land waar hij heeft verbleven. Er moet een onderscheid worden gemaakt tussen terugkeerders die reeds problemen kenden voor hun vertrek uit El Salvador en de andere terugkeerders. Voorts is onder meer ook duidelijk dat een verblijf in landen waar de El Salvadoraanse bendes actief zijn (de Verenigde Staten, naburige landen, ...) en de eventuele rol van de terugkeerder bij deze bendes in het buitenland – of in El Salvador zelf voor het vertrek – belangrijk zijn bij het beoordelen van de terugkeer. Een individuele beoordeling blijft dan ook noodzakelijk. De richtlijnen van UNHCR laten niet toe anders te oordelen waar UNHCR zelf bemerkt dat enkel *“certain returnees from abroad”* problemen kunnen ondervinden bij terugkeer en dan nog enkel *“depending on the particular circumstances of their case”*.

Zoals reeds gesteld, kan er geen geloof worden gehecht aan verzoekers verklaringen dat leden van MS-13 hem zouden willen vermoorden. Verder blijkt dat de kortstondige incidenten die hij meemaakte niet ernstig en zwaarwichtig genoeg zijn om te worden gelijkgesteld met vervolging of ernstige schade.

Er zijn geen concrete aanwijzingen dat verzoeker voor zijn komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van bendeleden stond, evenmin zijn daartoe andere indicaties. Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker bij terugkeer naar El Salvador enig verhoogd risico loopt om te worden geviséerd door bendeleden.

Het feit dat hij een periode in België heeft verbleven, is evenmin voldoende om een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op ernstige schade aan te tonen. In de mate dat uit de landeninformatie blijkt dat sommige Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland kunnen worden gezien als welvarend en bijgevolg een verhoogd risico op afpersing *kunnen* lopen, wijst de Raad erop dat verzoekers verblijf in België voor de duur van de asielprocedure als dusdanig niet resulteert in bijzondere kenmerken waardoor hij identificeerbaar zou zijn als een persoon die in het buitenland heeft verbleven.

Evenzo, de loutere mogelijkheid om in aanraking te komen met afpersing bij terugkeer omdat hij na een verblijf in het buitenland als welvarend zou kunnen worden beschouwd, volstaat op zich niet om een persoonlijke vrees voor vervolging of een persoonlijk en reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet aan te tonen. Afpersing blijkt evenwel een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen waarmee veel Salvadoranen worden geconfronteerd, ongeacht hun migratieverleden. Het risico op afpersing verschilt in wezen niet van het algemeen risico waaraan ook andere Salvadoranen, met of zonder migratieverleden, worden blootgesteld. Tevens bereikt afpersing in beginsel als dusdanig niet het vereiste minimumniveau van ernst om als foltering, onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet te kunnen worden aangemerkt, laat staan als een daad van vervolging in de zin van artikel 48/3, § 2 van de Vreemdelingenwet.

De Raad ontwaart in het rechtsplegingsdossier geen andere elementen waaruit zou moeten blijken dat verzoeker bij terugkeer naar El Salvador zou worden vervolgd of geïdendeerd.

Het geheel van zijn individuele omstandigheden in acht genomen en cumulatief beoordeeld en afgewogen in het licht van de situatie in El Salvador, besluit de Raad dat verzoeker nalaat concreet aannemelijk te maken dat hij ernstige problemen riskeert bij terugkeer naar dat land.

4.10. Het voorgaande volstaat om te besluiten dat niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

Verzoekers betoog dat zijn vrees, op basis van de vervolgingsgrond ‘sociale groep’ dan wel ‘politieke overtuiging’, valt binnen het toepassingsgebied van het Vluchtelingenverdrag is dan ook niet meer dienstig.

Voorgaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat voor verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

5. Beoordeling in het licht van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *“ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”*.

Hieruit volgt dat enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, Diakité, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, Elgafaji, pt. 43).

Gelet op het geheel van de beschikbare landeninformatie, wordt niet betwist dat het bendegerelateerd geweld in El Salvador wijdverspreid en bijzonder ernstig is. De bendes maken zich schuldig aan crimineel geweld en er is ook politieel geweld dat uitgaat van Salvadoraanse overheden. Verder is er sprake van geweld tussen bendes onderling, enerzijds, en confrontaties tussen bendes en de Salvadoraanse overheden, anderzijds.

Daargelaten de vraag of dit geweld kadert in een intern gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, blijkt uit de beschikbare landeninformatie evenwel dat het geweld in El Salvador, hoe wijdverspreid ook, in wezen doelgericht en geïndividualiseerd is. Zo stelt UNHCR dat *“most if not all violence in Salvadorian society is discriminate, targeting specific individuals or groups of*

individuals for specific reasons” en *“In these circumstances, the need to consider eligibility for international protection under Article 15(c) of the Qualification Directive (recast) is unlikely to arise.”* (UNHCR guidelines, p. 44-45). Dit wordt beaamd in het rapport *“An atomised crisis Reframing displacement caused by crime and violence in El Salvador”* van september 2018, opgesteld door het Refugee Law Initiative van de universiteit van Londen, waarin het geweld door de bendes als *“highly targeted and individualized”* wordt gekenmerkt, waarnaar wordt verwezen in de COI Focus van 12 oktober 2020. Het geweld dat wordt gebruikt door bendes en de Salvadoraanse overheden viseert aldus duidelijk welbepaalde personen of groepen van personen voor een welbepaalde reden of doel, zoals hoger vermeld (zie COI Focus *“El Salvador: Situation sécuritaire”* van 12 oktober 2020, p. 14-24; UNHCR guidelines, p. 28 e.v.).

Het hoge aantal moorden waarin dit geweld resulteert, blijkt dan ook voornamelijk het gevolg te zijn van afrekeningen tussen bendeleden dan wel doelgerichte acties door politie en legereenheden, waarbij alle partijen zich schuldig maken aan buitengerechtelijke executies en buitenproportioneel geweld (COI Focus Situation Sécuritaire, p. 10).

Nergens uit de landeninformatie blijkt dat het geweld in El Salvador resulteert in een hoog aantal burgerslachtoffers die niet specifiek door dit geweld worden geviséerd; noch blijkt dat het type wapens dat wordt gebruikt de kans daartoe zou verhogen. Evenmin worden andere methoden of tactieken gebruikt die de kans op dergelijke burgerslachtoffers vergroten of burgers als doel nemen.

De Raad stelt vast dat, ondanks de schade die omstaande derden kan treffen, het geweld in El Salvador aldus doelgericht en niet willekeurig van aard is. Dat het bendegeweld en de campagnes van de Salvadoraanse overheden tegen de bendes soms resulteren in interne ontheemding en beperkte mobiliteit, doet hieraan geen afbreuk.

Het geweld dat de situatie in El Salvador zo kenmerkt moet dan ook veeleer in overweging worden genomen bij een beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, a) en b) van de Vreemdelingenwet, waarbij het aan verzoeker is om een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico te concretiseren. Uit wat hierboven werd besproken, blijkt dat in casu geen gegronde vrees voor vervolging noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet werd aannemelijk gemaakt.

Bij gebrek aan willekeurig geweld in El Salvador, is artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet niet van toepassing.

Verzoeker brengt geen informatie bij waaruit kan blijken dat de inlichtingen waarop bovenstaande analyse is gebaseerd niet langer actueel of correct zouden zijn. De door hem in het verzoekschrift aangehaalde informatie is immers dezelfde of ligt in dezelfde lijn als de informatie waarop de voormelde analyse van de veiligheidssituatie in El Salvador is gesteund.

6. De Raad stelt vast dat de verwerende partij bij aanvullende nota van 5 maart 2021 de beschikbare landeninformatie heeft geactualiseerd. Verzoekers' betoog dat de informatie verouderd is, is dan niet langer dienstig.

7. Artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet stelt dat indien een verzoeker in het verleden reeds werd vervolgd, of reeds ernstige schade heeft ondergaan, of reeds rechtstreeks is bedreigd met dergelijke vervolging of met dergelijke schade, dit een duidelijke aanwijzing is dat de vrees voor vervolging gegrond is en het risico op ernstige schade reëel is, tenzij er goede redenen zijn om aan te nemen dat die vervolging of ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen. Gelet op bovenstaande vaststellingen is er in casu echter geenszins sprake van een eerdere vervolging of ernstige schade in de zin van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet waardoor er geen sprake is van een omkering van de bewijslast. Verzoekers verwijzing ter zake is dan ook niet dienstig.

8. Wat betreft de artikelen 3 en 13 van het EVRM, wijst de Raad erop dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze is beperkt tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Verder heeft verzoeker gebruik gemaakt van de mogelijkheid om deze beslissing aan te vechten bij de Raad. Deze artikelen zijn dan ook niet geschonden. Dezelfde conclusie geldt voor artikel 4 van het Handvest.

Betreffende artikel 48, 48/2 en 48/5 van de Vreemdelingenwet, geeft verzoeker niet de minste toelichting over de wijze waarop hij deze bepalingen geschonden acht zodat de aangevoerde schending niet dienstig is.

9. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker werd gehoord op het CGVS. Tijdens dit persoonlijk onderhoud kreeg hij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Spaans machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. De stelling dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is te werk gegaan, kan derhalve niet worden bijgetreden. Een schending van het redelijkheidsbeginsel kan gelet op voorgaande evenmin worden volgehouden.

10. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissingen zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

11. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig maart tweeduizend eenentwintig door:

mevr. M. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MAES